

RIMÓCI SPORTHÍREK

Ifjúsági mérkőzések

7. forduló: Rimóc szabadnapos

8. forduló: Mátranovák – Rimóc 0 – 7 (0-3)

Rimóc: Janusek Dániel, Pusztai Erik, Kőműves Tamás (Spörner Adrián), Csuka Zsolt, Csík Csaba, Imre Zoltán, Szoldatics Milán (Juhász Gergő), Szoldatics Dávid (Percze Erik), Rácz Adrián, Balázs Gergő (Oláh Bence)

Jó iramban kezdtük a mérkőzés, folyamatosan uraltuk a játékot. Jó néhány helyzetet alakítottunk ki, melynek meg is lett az eredménye. Az ellenfél is próbálkozott támadásokkal, de azok rendre elhaltak a középpályán vagy a védelemnél. A második félidőre már nyugodtabban ment ki a csapat, s folytattuk, amit az elsőben elkezdtünk. Folyamatos nyomás alatt tartva ellenfelünket.

Gól: Rácz Adrián 2, Balázs Gergő 2, Csík Rómeó, Pusztai Erik, Kőműves Tamás **Jók:** Egész csapat **Sárga lap:** Szoldatics Milán

9. forduló: Rimóc – Szécsény 2 – 1 (1-1)

Rimóc: Janusek Dániel, Pusztai Erik, Kőműves Tamás, Csuka Zsolt (Spörner Adrián), Csík Csaba, Imre Zoltán, Szoldatics Milán (Bada Norbert), Szoldatics Dávid, Rácz Adrián, Balázs Gergő, (Oláh Bence, Percze Erik, Oláh Ákos, Juhász Gergő) Elérkezett a szomszédvárak csatája, melyet már mindenki nagyon várt. Tudtuk, hogy számunkra nehéz mérkőzés lesz, hiszen ellenfelünk is erős és a csapatuk is jól szervezett. Ahogy arra számítani lehetett folyamatos nagy lendületű volt a játék, igazi adok-kapok. Egy jó kiugrást követően sikerült a 18. percben megszerezniünk a vezetést, de sajnos örömről nem sokáig tartott, hiszen egy védelmi hibának köszönhetően az ellenfél egyenlített tudott.

A szünetben próbáltam nyugtatni a játékosokat és az kérni, hogy ne kapkodjunk, játsszunk, amit tudunk. A második félidőben is folytatódott a „harc”, sok helyzetet alakítottunk ki, de sajnos gólt nem tudtunk szerezni. A 69. percben egy szép keresztlabdát Jano kapásból a hálóba rúgott, mely kicsit megnyugtatót mindenkit. Egyik csapat sem adta fel, s próbál mindenki gólt szerezni. A 85. percben egy kapura fejelet labdát Janusek bravúrosan védte, s ez által itthon tudta tartani a csapat a 3 pontot. A be nem rakott cseréktől elnézést kérek!!!

Gól: Balázs Gergő, Rácz Adrián **Jók:** egész csapat

Sárga lap: Imre Zoltán, Szoldatics Dávid

10. forduló: Rimóc szabadnapos

11. forduló: Rimóc – Palotás 5 – 1 (3-0)

Rimóc: Janusek Dániel, Pusztai Erik, Kőműves Tamás (Csuka Zsolt), Spörner Adrián, Csík Csaba, Imre Zoltán, Szoldatics Milán (Oláh Bence), Szoldatics Dávid, Rácz Adrián, Balázs Gergő, Mérkőzés előtt az kértem a csapattól, hogy ne nézzék le az ellenfelet, hiszen ha nagy mellényel, megyünk ki, beleszaladhatunk egy nagy pofonba. Az első félidőben próbáltuk uralni a játékot és mielőbb gólokat szerezni. Egy párszor próbálkoztunk az ellenfél is, de komolyabb helyzetig szerencsére nem tudtak eljutni. A második félidőben kicsit nyugodtabbak voltunk, mondhatni túlzottan is, álló játék volt, csupán egy- két játékos villant meg egyszer-kétszer. Ennek ellenére könnyed győzelmet arattunk.

Gól: Rácz Adrián 2, Balázs Gergő, Csík Csaba, Oláh Bence

Jók: Egész csapat **Laczkó Péter**

Serdülő csapat mérkőzései

4. forduló: Rimóc – Nagybátony 3-0 (0-0)

5. forduló: Berkenye – Rimóc 10-1 (6-1)

Rimóc: Oláh D. - Bangó Á., Bada N., Laczkó M., Oláh A. - Rácz M. (Bangó D.), Bada N., Balázs A. (Bangó R.), Rácz Sz. (Bada K.) - Bangó D., Bene A. **Gól:** Bene A. **Kiállítva:** Oláh D.

6. forduló: Rimóc – Héhalom 0-4 (0-0)

Rimóc: Oláh A. - Bada N., Bangó Á., Bada K., Laczkó M. - Bada N., Bangó R., Balázs A., Rácz Sz. - Bene A., Bangó D.

Sárga lap: Laczkó M., Bene A., Bangó R. **Kiállítva:** Bangó D.

7. forduló: Buják – Rimóc 7-6 (3-3)

Rimóc: Oláh A. - Bangó Á., Bada K., Bada N., Bada N. - Balázs A., Bangó R., Rácz M. - Rácz Sz., Bene A.

Gól: Bene (3), Bada N. (2), Bangó R. **Sárga lap:** Bada N., Rácz Sz.

8. forduló: Rimóc – Jobbágyi 2-5 (2-3)

Rimóc: Oláh A. - Bada N., Bangó Á., Bada K., Bene A. - Rácz Sz., Bada N., Balázs A., Bangó R. - Bangó Dá., Bangó Do.

2016. október 1. szombat öregfiúk mérkőzés

Rimóc – Fülekpüspöki 3-2

Rimóc: Homor, Puruczki, Virág, Várszögi, Holecz, Vankó, Vaskor, Kómár, Szita Kurucz, Vincze

Gól: Vaskor (2), Vincze (1)

Sajnos csere nélkül kellett lejátsszani a mérkőzést. Színvonalas, izgalmas játék, megérdemelt hazai győzelemmel.

Holecz Ferenc

A felnőtt labdarúgó bajnokság állása:

Hely	Csapat	M	Gy	D	V	Lg	Kg	Gk	P
1	BALASSAGYARMATI VSE	10	9	1	0	52	2	50	28
2	CERED VSE	10	8	1	1	37	11	26	25
3	SBTC SPORT KFT	11	7	3	1	44	11	33	24
4	ÉRSEKVADEKERT SE	10	7	0	3	35	13	22	21
5	BERKENYE SE	10	5	4	1	34	12	22	19
6	MÁTRANOVÁKI VSC	11	4	2	5	23	40	-17	14
7	RIMÓC SE	10	4	0	6	18	26	-8	12
8	SZÉCSÉNY VSE	10	3	2	5	20	25	-5	11
9	PALOTÁS SE	10	3	1	6	12	26	-14	10
10	SK KARANCSBERÉNY	10	3	1	6	15	37	-22	10
11	KARANCSLAPUJTÓ KSE	10	3	0	7	19	39	-20	9
12	PÁSZTÓ SK	10	2	0	8	16	34	-18	6
13	HÉHALOM SE	10	0	1	9	13	62	-49	1

Az ifjúsági labdarúgó bajnokság állása:

Hely	Csapat	M	Gy	D	V	Lg	Kg	Gk	P
1	CERED VSE	8	7	0	1	35	8	27	21
2	RIMÓC SE	7	5	1	1	35	5	30	16
3	KARANCSLAPUJTÓ KSE	7	5	1	1	28	19	9	16
4	HÉHALOM SE	8	5	1	2	26	26	0	16
5	SZÉCSÉNY VSE	8	4	0	4	29	15	14	12
6	ÉRSEKVADEKERT SE	7	4	0	3	31	22	9	12
7	BERKENYE SE	7	3	1	3	25	20	5	10
8	PALOTÁS SE	7	2	0	5	12	24	-12	6
9	MÁTRANOVÁKI VSC	9	1	0	8	6	50	-44	3
10	SK KARANCSBERÉNY	8	0	0	8	11	49	-38	0

Rimóci Újság - Független falusi havilap.

Kiadja: „Rimóc Községért” Alapítvány (3177 Rimóc, István király u. 15. Tel.: 06 30/687-5502 E-mail: rimociuj sag@gmail.com)
Állandó munkatársak: Bablona Ferenc, Beszkid Andor, Beszkid János, Beszkid Jánosné, Burik-Vincze Ágota,
Erdélyi Ferencné, Juszti Péterné, Kaluzsa Mónika, Vinczéné Percze Gizella, Vincze Nikolett
Az újság megjelenését támogatja Rimóc Község Önkormányzata.

Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stilizáljuk, szükség esetén rövidítjük.
Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk!
Az újságban megjelenő írárok nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Ára: 200,-Ft

RIMÓCI ÚJSÁG

XXII. ÉVFOLYAM 11. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Szent András hava 2016 NOVEMBER

„Sose mondd azt: „elveszítettem”, semmiről; mondd: „visszaadtam”.
(Fodor Ákos)

Rimóc Község
díjazottjai – 2016

Ebben az évben október 22-én, szombaton tartottuk az 56-os forradalomról szóló megemlékezésünket. Az ünnep a szokások szerint a Kurázs dombnál lévő emlékhelynél kezdődött, majd a Dr. Manga János Községi Házban a díjátadó ünnepséggel folytatódott.

Átadásra kerültek a „Rimóc Jó Tanulója” címre sikeresen pályázók részére az elismerések. Oklevelet, névre gravírozott elegáns tollat, pénz és könyvjutalmat vehetett át ebben az évben 8 fő középiskolás, 3 fő főiskolás rimóci fiatal.

Ebben az évben először került sor „Az év aktív fiatalja” cím elnyerésére irányuló pályázati felhívásra. A képviselő-testület a Rimóci Ifjúsági Egyesület kezdeményezésére döntött a pályázat meghirdetéséről. A cím elnyerésére összesen 8 fiatalot terjesztettek fel. A képviselők a javaslatok megvitatása során mindegyik fiatalot érdemesnek találták a címre, azonban egy esetben a kiírási feltételeknek a jelölt nem felelt meg. Annak ellenére, hogy „Az év aktív fiatalja” címet, mivel nem falunk lakója és már elmúlt 30 éves, nem kaphatta meg, elismerve a közösségért végzett áldozatos tevékenységét, Homoki Tamás a képviselő-testület döntése szerint elismerő oklevelet vehetett át ezen a napon.

Nem minden évben kerül kiadásra a „Rimóc Községért Díj”, mely települé-

sünkön a legrangosabb elismerés azoknak a személyeknek, akik hosszú időn keresztül, önkéntesen, a szabad idejük terhére segítik a közösségünket.

Ebben az évben egy javaslat érkezett. A képviselők a jelölt távollétében egyhangúlag ítélték oda a díjat Juszti Péter Albertné, vagy ahogy mindenki ismeri a falunkban és talán azon túl is, Hédi ke részére. Egy pár mondat az előterjesztésből: „Az a munka, amelyet nap mint nap elvégez a településért leg-
többször olyan háttérmunka, amely nélkül nem lehetne megvalósítani az adott eseményt. Általában apró, vagy jelentéktelen dolgoknak tűnnek az elvégzett feladatok, de nélkülözhetetlen kellékei annak, hogy minden egy egészsé álljon össze... Munkája nem csak egy embernek vagy egy adott csoportnak hasznos, hanem az egész település javát szolgálja.

A település iránti elhivatottsága és szeretete pedig mindenki számára példaként szolgál.”

A díjazottaknak gratulálok az elismeréshez! Kívánom, hogy szolgálják a közösséget a jövőben is töretlenül! De ne feledjék Széchenyi sorait: „Egynek minden nehéz, soknak semmi sem Lehetetlen!”
Beszkid Andor polgármester

(folytatás a 13. oldalon)

„Rimóc Községért”
kitüntető díjban részesültek

1996. Bosits István (posztumusz díj)
Bakóné Valkó Zsuzsanna
Pócsik Sándorné
Virág Vincéné
1997. Rimóci Rezesbanda
Beszkid János
1998. Vincze Ferenc
1999. Kobela Andrásné
Mócsány Istvánné
Vincze Barna
2000. Beszkid Andor
2001. Holecz Ferenc
2007. Golyán Jánosné
2009. Vincze Nikolett
2010. Rimóci Újság
2014. Benkó Jánosné
2015. Székely Orsolya
Rimóci Máriás Csoport egykori és jelenlegi tagjai, segítői
2016. Juszti Péter Albertné
„Rimóc Községért”
elismerő oklevelet vehettek át
2001. Juszti Péterné
2007. Beszkid Józsefné
2011. Árva Róbert

November 6. (vasárnap) 13³⁰

Karancslapujtó-Rimóc

November 8. (kedd)

bajnoki labdarúgó mérkőzés

Bursa Hungarica Felsőoktatási

Önkormányzati Ösztöndíjpályázat

benyújtási határideje

November 25. (péntek)

17⁰⁰

Jubiláló Véralók Ünnepe Szécsényben

November 26. (szombat)

14⁰⁰

Adventi koszorúkészítés

a Plébánia Községi Termében

A Szociális Munka Napja
alkalmából szeretettel
közöntjük a szociális
ágazatban dolgozó
valamennyi közalkalmazottat,
munkavállalót és önkéntest.
Köszönjük áldozatos
munkájukat!
A Rimóci Újság szerkesztősége

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ülésteremből

A képviselő-testület 2016. október 13-án tartott rendkívüli ülésének első napirendi pontja keretében az önkormányzati utak felújításáról esett szó. Megkereste az önkormányzatot egy a piacon néhány éve jelen lévő útépítő cég az In-tense 2000 Kft., akik kedvezőbb anyagi feltételek mellett végeznek útépitési és útfelújítási munkákat. Az önkormányzat költségvetési lehetőségeire tekintettel a Mikszáth utca felújítására lesz lehetőség, melyre a szerződés megkötésre került. A munkákat november első felében végzi el a cég.

A Közlekedésfejlesztési Koordinációs Központ (KKK) rendezni kívánja korábbi ROP-os beruházások tulajdonosi és vagyongazdálkodási helyzetét. A jelenleg önkormányzati tulajdonban álló belterületi út (945/26 hrsz.) teljes területtel át kell, hogy kerüljön az állam tulajdonába, illetve a KKK vagyongazdálkodásába. A tulajdonba-, és a vagyongazdálkodásba adásról a szükséges döntést a testület meghozta.

Következő napirendi pont keretében polgármester úr tájékoztatást adott az iskolakezdési támogatások kifizetéséről, majd ismertette a „*Rimóc jó tanulója*” pályázatra érkezett igényeket. Annak ellenére, hogy több fórumon is meghirdetésre került a pályázat 8 fő középfokú-, és 3 fő felsőfokú oktatási intézményben tanuló diák élt a lehetőséggel. Az elismerések átadására az október 23-ai megemlékezéshez kapcsolódó ünnepség keretében került sor.

Az egyebek napirend keretében újabb pályázati lehetőségek kerültek ismertetésre, valamint képviselői észrevételeket, hozzászólásokat tárgyalt a testület.

Zárt ülés keretében első alkalommal döntés született „*Az év aktív fiatalja*” cím odaítéléséről, valamint támogatási kérelmek elbírálása történt.

dr. László Tünde
jegyző

Népszavazás 2016. október 2.

Tájékoztató adatok Az országos népszavazásról

Rimócon két szavazóköri körben volt lehetőségük a választópolgároknak véleményt nyilvánítani a következő kérdéssel:

„*Akarja-e, hogy az Európai Unió az Országgyűlés hozzájárulása nélkül is előírhasssa nem magyar állampolgárok Magyarországra történő kötelező betelepítését?*”

A 001. sz. szavazóköri névjegyzékben (Szécsényi út 6. IKSZT) lévő 789 fő választópolgárból 332 fő (42,08 %) élt a választás lehetőségével.

A 002. sz. szavazóköri névjegyzékben (Madách tér 1.- Polgármesteri Hivatal) szereplő 585 fő választópolgárból 336 fő (57,44 %) élt a választás lehetőségével.

Az urnákban lévő 668 szavazólap közül 8 db érvénytelen, 660 db érvényes volt. Az érvényesen leadott szavazatok közül 4 igen szavazatot, 656 nem szavazatot tartalmazott.

dr. László Tünde
HVI vezető

2016. október 2-i népszavazás eredményei Rimócon

A népszavazásra bocsátott kérdés: „*Akarja-e, hogy az Európai Unió az Országgyűlés hozzájárulása nélkül is előírhasssa nem magyar állampolgárok Magyarországra történő kötelező betelepítését?*”

	A szavazóköri névjegyzékben lévő választópolgárok száma	Szavazóként megjelent választópolgárok száma	Érvénytelen lebélyegzett szavazólapok száma	Érvényes szavazólapok száma	IGEN szavazatok száma	NEM szavazatok száma
Települési adatok összesen:	1374	668 (48,62%)	8 (1,20%)	660 (98,80%)	4 (0,61%)	656 (99,39%)
001. szavazóköri kör: Szécsényi út 6. (IKSZT)	789	332 (42,08 %)	6 (1,81 %)	326 (98,19%)	1 (0,31%)	325 (99,69%)
002. szavazóköri kör: Madách tér 1. (Polgármesteri Hivatal)	585	336 (57,44%)	2 (0,60%)	334 (99,40%)	3 (0,90%)	331 (99,10%)

RIMÓCI SPORTHÍREK

7. helyen felnőtt csapatunk

7. forduló: Rimóc-Balassagyarmat 1-5 (0-1)

Vezette: Strehó E. (Telek Á., Kalmár P.)
Rimóc: Oláh D. - Mócsány R., Benécs B., Kuris P., Csizmadia B. - Mohácsi L., Rácz I., Laczkó Zs., Szita L., Pásztor B. (Matyóka M. 62.) - Bangó R. Vezetőedző: Mátyás Zsolt.
Sárga lap: Csizmadia B. ill. Gaál B., Szalánszki B.
Gól: Szita L. (57.) ill. Mátyás P. (20., 85.), Bódis M. (55.), Strehó I. (73.), Szalánszki B. (82.)
Mátyás Zsolt: Az NB III-as kerettel rendelkező BSE ellen hetven percig jól álltuk a sarat, bátran futballoztunk. Ezután az erőnléti, fizikális állapot kiütközött, tompultunk koncentrációban, figyelemben, gyorsaságban, amit a vendégcsapat kihasználta, így megérdemelten vitte el a három pontot. Csapatom az eredmény ellenére emelt fővel hagyhatta el a pályát.
Lenkey Gábor: A végeredmény hűen tükrözi a két csapat közötti tudásbeli különbséget, de összességében a hazai gárda akaratán kívül a körülményekkel, nagyon de nagyon megnehezítette a dolgunkat. Reméljük, többet nem szid bennünket senki a mi Groupama Arénánkkal, amíg pedig egy becsületes, férfias és lelkes csapatot sikerült legyűrnünk. Ha ott minden befejeződik, egy ragyogó közösségnek egy ragyogó pályája lesz, de nekünk ehhez már remélhetőleg nem lesz szerencsénk.

8. forduló: Mátranovák-Rimóc 1-2 (0-1)

Vezette: Jele T. (Strehó E., Lukács L.)
Rimóc: Oláh D. - Pásztor B., Benécs B., Kuris P., Csizmadia B. - Mohácsi L., Rácz I., Laczkó Zs., Szita L., Matyóka M. - Bangó R. (Kiss P. 60.) Vezetőedző: Mátyás Zsolt.
Sárga lap: Tóth P. ill. Pásztor B.
Piros lap: Lakatos P. (70., Mátranovák)
Gól: Molnár G. (57.) ill. Szita L. (15.), Matyóka M. (68.)
Oláh Béla: Maximálisan megérdemelten nyert a vendégcsapat.
Mátyás Zsolt: Az elmúlt hetek jó játéka sajnos nem eredményezett pontokat, a mai nap jó teljesítménye viszont három ponttal párosult, ami teljesen megérdemelt, ehhez pedig gratulálok a csapatomnak.

9. forduló: Rimóc-Szécsény 0-3 (0-1)

Vezette: Baranyi G. (Kurinka B., Gordos Á. M.)
Rimóc: Oláh D. - Pásztor B., Benécs B., Kuris P., Csizmadia B. - Mohácsi L., Rácz I., Laczkó Zs., Szita L. (Mócsány R. 80.), Matyóka M. - Bangó R. (Kiss P. 58.) Vezetőedző: Mátyás Zsolt.
Sárga lap: Csizmadia B., Kuris P. ill. Varga G., László L., Nagy M.
Gól: László L. (34.), Varga G. (64.), Bárány J. (89.)
Mátyás Zsolt: Sajnos a mai mérkőzést, ha reggelig játszunk, akkor sem tudunk volna gólt szerezni. Négy kapufánk, kihagyott büntetőnk, számtalan gólszerzési lehetőségünk volt, míg az ellenfél kihasználta kevés lehetőségét, szinte százszázalékos helyzetkihasználása volt a vendégcsapatnak, így sajnos nem

sikerült a rangadón olyan teljesítményt nyújtani, amivel meg tudtuk volna örvendeztetni a szurkolótáborunkat, de megyünk tovább.
László Loránd: Jó színvonalú mérkőzésen jobban sáfárgodtunk a helyzeteinkkel. További sok sikert a hazai csapatnak.

10. forduló: Pásztó-Rimóc 2-3 (1-2)

Helyszín: Mátraszőlős. Vezette: Baranyi G. (Kazinczi B.)
Rimóc: Oláh D. - Pásztor B., Benécs B., Kuris P. (Imre Z. 82.), Csizmadia B. - Mohácsi L., Laczkó Zs. (Rácz A. 86.), Szita L., Matyóka M. (Bada N. 75.), Bangó R. - Kiss P. Vezetőedző: Mátyás Zsolt.
Sárga lap: Kovács P., Alapi B., Mladoniczki D. ill. Szita L.
Gól: Zámbo J. (1.), Csépe I. (55.) ill. Kiss P. (11.), Laczkó Zs. (21., 62.)
Vallus Ferenc: A tizedik másodpercben megszerzett vezetésünk lélektani előnyét nem tudtuk kihasználni. Minden mérkőzésünkön előforduló súlyos egyéni hibáinkat nem vagyunk képesek egyensúlyozni, így törvényszerű a vereségünk, annak ellenére is, hogy a mezőnyben elfogadhatóan játszottunk.
Mátyás Zsolt: Egy nyílt sisakos, küzdelmes mérkőzésen, mindkét csapat felvállalta az előrefelé játékot. A mi játékunk az előző hetekhez képest kissé visszaesett, de az akaratit tényezők a helyükön voltak, ennek köszönhetően gyűjtöttük be a nagyon értékes három pontot. Gratulálok a csapatomnak.

11. forduló: Rimóc-Palotás 2-0 (1-0)

Vezette: Magos N. (Kalmár P., Szász K.)
Rimóc: Oláh D. - Pásztor B. (Mócsány R. 86.), Benécs B. (Rácz I. 46.), Kuris P., Csizmadia B. - Mohácsi L., Laczkó Zs., Szita L. (Oláh Á. 88.), Matyóka M. (Bada N. 81.), Bangó R. - Kiss P. Vezetőedző: Mátyás Zsolt.
Sárga lap: Kiss P., Mócsány R. ill. Török M.
Gól: Kiss P. (32.), Bangó R. (83.)
Kellemetlen szél nehezítette meg a társaságok dolgát a nem túl nagy iramú találkozón, gyűrték-gyűrték egymást a felek, mígnem a mérkőzés harmadát átlépve egy büntetőből megszerezték a vezetést a kapura több veszélyt jelentő rimóciak. Az első játékrészben már nem is rezdültek meg a hálók, a valamivel aktívabb házigazdák várhatták tehát előnnyel a zsebükben a folytatást, a vendégek elvértve alakítottak ki érdemi lehetőséget. A második felvonásban is a hazaiak tűntek agilisebbnek, de helyzeteiket kihagyták vagy csak kapufáig jutottak, aztán az utolsó percekben ismét megtörték a jeget, így kettő-nullára győzték le közvetlen vetélytársukat.
Mátyás Zsolt: Egy közepes iramú és színvonalú mérkőzésen, a helyzetek alapján megérdemelt győzelmet arattunk. Gratulálok a csapatomnak.
Nagy Tamás: Az elmúlt hetek nagy vihart kavart nyilatkozatai után, az egyesületünk elnöke megkért, tartózkodjak az önálló gondolatoktól, inkább csak a szakmával foglalkozzak. Kezdjük a felkészülésünkkel a mérkőzésre: A tizenegy fős felnőtt keretünk a héten előre tudottan tizenegy fősre szűkült, ugyanis a Kotasz-brothers a hétvégét a krizantémok szüretelésével töltötte, majd vasárnap délelőtt a kapusunknak támadt halaszthatatlan dolga, így maradtunk tizen, az egyik belső védőnk kapuba be, egy fő rablása az ifiből, mert ők is csak tizenketten voltak. Na, a meccset már itt elvesztettük. Kár érte, mert elvileg ez számunkra is egy hatpontos találkozó volt, a baj az, hogy ez csak a hazaiakon látszott. Véleményem szerint a mai teljesítményünkkel pont nélkül állnánk a tabella végén. Van még két mérkőzés, de a továbbiakon nekem, a játékosoknak, és a vezetőinknek is el kell gondolkodni.

Forrás: www.nogradifoci.hu

Gólyahír: Szemur Ibolya Szaffi
2016. szeptember 30.
Szülők: Szabó Mónika és Szemur Huba

Akiért a harang szólt...
Laczkó Józsefné
1937-2016
Nagykert út 7.

60 ÉVE TÖRTÉNT!

Idén az 1956. október 23.-án, Budapesten kitört forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára emlékeztünk a településen október 22.-én, szombaton az 56-os Emlékhelyen. Az ünnepi megemlékezés menetét Szép Cintia és Erdélyi Anita állította össze, akik közösségi munkaként tevékenykednek az Ifjúsági Egyesületnél a településen. A 16:00-kor kezdődő ünnepség a Himnusz hangjait követően Petrovics Anna, Szoldatics Milán és Szoldatics Dávid verses megemlékezésével folytatódott, majd Orosz Tímea politológus-kutató, a Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet munkatársa mondta el a jelenlévőknek az ’56-os forradalomhoz kapcsolódó gondolatait. Beszédében kitért a sokáig ki nem mondott történelmi tényekre, a véres megtorlásokra, az akkor élő emberek félelmeire, gondolataira, valamit arra, hogy miért nem mert segítséget nyújtani a „Nyugat” Magyarországnak. A tartalmas gondolatokat követően Szabó Boglárka, Tollas Tibor *Túlélők* című versét tolmácsolta a megemlékezőknek, majd Czombos József atya vezetésével imádkoztunk hősi halottainkért és hazánkért. Megemlékezésünket a koszorúzással folytattuk: Rimóc Község Önkormányzata, a Rimóci Roma Nemzetiségi Önkormányzat,a Rimóci Szent István Általános Iskola, a Rimóci Nyulacska Óvoda, a Rimóc Polgárőr Egyesület és a Rimóci Kobak Egyesület képviselői helyeztek el koszorúikat az 56-os Emlékműnél. A jelenlévő megemlékezők is egy-egy mécses meggyújtásával leróhatták tiszteletüket a forradalom nagyjai előtt, ezt sokan meg is tették, gyerekek és felnőttek egyaránt. A megemlékezés zárásaként a templomban is többször közreműködő énekes gyerekcsoport a Magyarország című dalt énekelte el, majd legvégül, amelybe már minden résztvevő bekapcsolódott, a Szózat hangjaival zártuk ünnepi megemlékezésünket.

Nagyon szépen köszönjük mindazoknak a segítséget, akik tevőlegesen részt vettek a megemlékezésen, a résztvevőknek, hogy példát mutatva eljöttek, hogy egy közösséget alkotva emlékeztünk a forradalom és szabadságharc 60. évfordulóján. Az ünnepség a Dr. Manga János Községi Házba folytatódott, ahol Rimóc Község kitüntetettjeit köszöntöttük.

Orosz Tímea politológus-kutató

József atya vezetésével imádkoztunk

Az énekcsoport a Magyarország című dal éneklése közben

Mécsesgyújtás a forradalom nagyjaiért

BVÁ

Egyébként...

nem vagyunk egyenlőek.

„Amikor a törpék megszerzik a hatalmat arra, hogy mindenkit egyenlővé tegyenek, csak egyféle módot ismernek rá. Levágják a fejét azoknak, akik magasabbak.”

Wass Albert.

Már fizikálisan sem vagyunk még csak egyformák sem, tehát mérlegen állva sem vagyunk egyenlőek. A gondolataink, véleményeink is sorba állíthatók az alapján, hogy ki áll magasabban azon a bizonyos ranglétrán. Az intelligenciahányados kialakulása során az első kérdés az volt, hogy lehet e mérni az intelligenciát. Aztán kiderült, hogy lehet, és elég egyértelmű eredményt tud hozni, ami alapján az embereket sorba lehet állítani. A mindenki egyenlőségét hangoztatók tehát vagy egyértelműen rossz pozícióban állnak a ranglistán és mások lehúzásával akarnak jobb helyet szerezni, vagy hátsó szándékkal az előbbieket rokonszenvét, támogatását szeretnék elnyerni...

vagy tudják, hogy jó helyen állnak, de nem akarják vállalni a felelősséget. Aki érzi magában, hogy több van benne, mint másokban, az bátran vállalja, hogy ő nem egyenlő mindenkivel. Azonban ha kiderül az ellenkezője, akkor ne akarja lekicsinyíteni a különbséget. Aki különb, megérdemli, hogy kiemelkedjen, és a többieknek ezt érdemes támogatni.

És ne akarja senki azt mondani, hogy a Jóisten előtt egyenlőek vagyunk. Ábelnek is felfelé szállt a füst valamiért, és az sem mindegy talán, hogy ki ül Isten jobbján, és hogy kinek mennyi keresztet ad. És bár a bűn a kísértésből fakad, de mégis tudjuk, hogy táptalajra talál annál, aki nem fogadja el a sorsát, és ha erőszakkal tör az élre, végül abból az elsőből lesz az utolsó. A bűn teszi igazán egyenlőtlenné a rangsort. A Jóisten viszont maga az egyenlőség.

Mindenkinek megvan a maga szerepe a világban, és el kell fogadni ezt akkor is, ha ez azt jelenti, hogy kevesebb pénzt keresünk és nem lehetünk mi a világ alakulásának megmondói. Aki viszont arra rendeltetett, hogy nagy dolgokat vigyen véghez, mert megvan a tehetsége, képessége, az nem pazarolhatja el a talentumait, mert ezzel azokat is cserben hagyja, akiknek kevesebb jutott.

Bablena Feri

Kaluzsa Mónika: MEGLEPETÉS

Korábbi lapszámunkban már beszámoltunk róla, hogy Kaluzsa Mónika újabb novellákkal pályázott sikeresen a IV. Palóc Világtalálkozó alkalmával meghirdetett "Szülőhazám, szép Palócföld" című pályázatra. Most a második pályaművét közöljük, fogadják ezt is szeretettel!

V.N

Ez az egész olyan, mint egy születési meglepetés. Egy nosztalgiazásból szervezett sétarepülőzés. Csak ez most ingyen van. Ahogy elnézte innen fentről a tájat, tudta, hol van. Így sok-sok év utánis. Ott a „Kiskerek-domb”, ott a „Jutka alatt” meg szedtük a szomszéd dióját. Ez is... Jutka alatt... Mint egy rossz „vicc.” Jutka a falu határában álló terület neve volt. Nem szerette ezeket a falusias dolgokat már akkor sem. De hát nem hívhatta nagy hegynek, meg kicsinek, mert ezen a vidéken csak hegyek meg dombok vannak. Tisztára bolondnak nézték volna. Néha így is. Hát most mit tegyen, őt nem érdekelték a patakba fogott ebihalak, meg a szalmabálán való ugrálás. Mindenki viccelődve mondogatta, hogy körömcipőbe fog kapálni is. Mekkorát tévedtek?! Már ami a kapát illeti. Nem a körömcipőt. Neki ezt hozta az élet, illetve ő választotta. 18 volt mikor Pestre ment. Ahogy lenézett a magasból, valami megdobbantotta a szívét. A Békás-tó. Istenem! Milyen kicsi és mocsaras! Télen itt csúszkáltak a befagyott jégen. Itt csókolták meg először. Ki is volt? Mindegy. Vagyis várjunk csak, Ferinek hívták. Kár érte... Szép fiú volt. De nem sokra vitte. Ki tudja, milehet most vele? De azért az a csók... Még emlékezett a bizsergésre. A városba azért ebből is több jutott.Ott a Katiék háza, innen fentről is jól látszik, csak a gémes kút nincs már az udvarba. Pedig de jó hideg is volt az a víz! Milyen friss volt... Nem palackos, meg műanyag ízű. Hát, azért vannak dolgok, amiket nem pótolni semmi. Most, hogy egyre lejjebb érkezett, a szíve valósággal kalimpálni kezdett a mellkasában.

„Édesanyaék. Ott a ház, ahol születtem.Borzasztó nagy ez az udvar meg a kert! Lánykoromba nagyon utáltam, mindig dolgoznunk kellett, fűvet szedni, állatot etetni, vizet húzni... Állandóan azon ábrándoztam, hogy egyszer majd én is sétálgatok a Váci utcába, butikok kirakatait nézem, látom benne magamat meg a kacagó barátnőimet... Aztán minden úgy lett, ahogy akartam. Én magam lettem a kirakat, örökké bámultak, meg csodáltak és körülbelül ennyi. Kinek meddig kellettem. ...Szép a házunk. Illetve nem is a miénk. De bemenék! Bemehetnék? Akkor bemegyek. Eladtuk az öcsémmel. Jó emberek, úgy látom, rendbe tartják... Ez a szent kép a falon!!! Kislányként olyan nagynak és félelmetesnek tűnt, kirázott tőle a hideg is. Most is fázom. De most valahogy más, mintha

átfestették volna... Sokkal színesebb. És ott a hajópadlós szoba, meg az az éjjeli szekrény. Édesanya mindig ott tartotta a családi képeket. Kinyitom, ha lehet... Nyikorog, úgy nyikorog... Valami még van itt. Istenem, ez nem lehet igaz! Ez keresztanyám esküvőjén készült, rajta az egész család, a mamáék, Géza, meg én is... Hú az a szoknya, emlékszem, nagyon örültem neki, mert végre olyat kaptam, amilyet láttam egy lapban... Édesanya meg apa. Fiatalon. Sokkal fiatalabbak, mint most én vagyok. Most szomorkodnom kéne, hogy nincsenek, de örülök, hogy voltak, hogy nekem voltak, hogy elfogadtak. Én meg hálátlan dög... Most úgy szégyellem magam, nem is tudom, miért. Hiszen a cipőim, meg a munkám, és a sok meghívás meg barát. Barát? Hol is vannak most? Édesapa. Ha tudtam volna, hogy igazad van, nem csapom rátok az ajtót, nem viharzok el, mert még most is remeg az az ajtófélf. Istenem, de hülye is voltam, az a sok elpazarolt év, amit felhőtlenül élhettem volna itt, aminek örülhettem volna! Úgy szégyellem, ha lehetne visszacsinálnám, és... és sose mondanám, amit mondtam, hogy Pesten én már szégyellem, honnan is jöttem. Látod, ti egy maroknyi ember közt nem tudtátok mi a magány, én meg a millió ember közt is egymagam maradtam. A férjek, a barátnak hitt valakik, a meg nem született gyerekek, a hiába várt gyerekek.”

Az ajtó nyikordul. Úgy, mint sok-sok éve. Az egész olyan volt, mit egy jól szervezett meglepetés. Édesapáék voltak. Édesanya alakja rögtön halványodni is kezdett. Szaladt volna, nehogy elmenjen, de valami visszatartotta, valami, nagyon-nagyon erős. Valami. Talán a kórházi infúzió zsinórja, vagy valami hasonló. Hallkan, nagyon hallkan hallani kezdte a beszűrődő zajokat, az EKG pittyegő hangját, lépteket, látni kezdte az orvosok fehér köpenyét, a fertőtlenítő szag az agyába hatolt. Az agyából Az egész életébe. Az utazás, a nosztalgiarepülés most véget ért, legalább is egy időre. Kezdett minden valósággá válni: a kórház, az orvosok, a betegség. Az egész kerülőút, amit eddig megtett. Érezte az ágy keménységét, és olyan jól esett most a testét átjáró fájdalom is. Hogy lehet örülni még ennek is: hogy fáj a feje. Sokan voltak körülötte, és nagyon örülhettek, úgy vélte.

Most már biztosra vette, hogy ezúttal, valóban haza megy. HAZA.

VÉRADÁS

2016.10.09-én összesen **36 személy** jelent meg a rimóci véradáson és még közülük is **5 főt kiszűrtek**. Én például a kiszűrtek közé tartozom, mivel egy fogkezelést követően 14 napig nem adhat vért az ember.

Nagyon sajnáltam, de legalább ezzel is újat tanultam a véradásról.

Sajnos az elmúlt években, ahogy a mellékelt ábra is mutatja, egyre kevesebben vesznek részt a véradáson. Hogy hogyan lehetne még népszerűsíteni a véradást? Mit lehetne tenni még, hogy az emberek meghallják a hívó szót?

Minden véradó névre szóló értesítést kapott az adott héten, az időpont a kábel tv-n, az internet legnépszerűbb közösségi oldalán és a Rimóci Újságban is közzé lett téve. József atya hirdette a szentmisén a véradást, végül az önkormányzat egy üveg savanyított, 5 literes uborkával honorálta a megjelenést, azaz már az ajtóban utalvánnyal fogadták a megjelenteket. Ezt követően az adatkitöltésnél egy nápolyi szelet és egy ásványvíz várta a kérdőívet kitöltőket. Akik pedig a véradásig is eljutottak, egy 500 Ft-os vásárlási utalványt is kaphattak.

Na és talán a legjobb azoknak, akik vérüket adhatták, az sms, mely pár napon belül megérkezik azoknak, akik megadták telefonszámukat: *„Köszönjük, hogy véradásával hozzájárult egy beteg gyógyulásához, az ön által adott vért a mai napon szállították ki a kórházból. Szép napot! OVSR”*

Az önkormányzati dolgozók pedig még egy „jutalomban” részesülnek, ugyanis egy véradásról szóló igazolásért cserébe egy nap szabadnapot is kapnak. Hát mivel lehetne véradásra csábítani még az embereket? (Akinek kivitelezhető ötlete van, azt szívesen vesszük a rimociujsgag@gmail.com címre.)

Az idei októberi véradáson a legfiatalabb véradó a 22 éves **Kanyó Evelin** (Arany János u 2., 2-szeres), a legidősebb véradó a 63 éves **Bangó Elemér** (Magashegyi út 37., 50-szeres véradó), míg a megjelentek közül a legtöbbet vért adó, **Kurtán Attila Mihály** (Bem A. út 51., 73-szoros véradó) volt. Új véradóként két fő jelentkezett: **Rácز Hajnalka** (Magashegyi út 66.) és **Humany Krisztián** (Salgótarján). Ők állítanak igazán jó példát mindannyiunk számára. Reméljük, legközelebb többen követik őket!

V.N.

HÍREK A BIZTOS KEZDET „NAPRAFORGÓ” GYEREKHÁZBÓL

A kisgyermeket nevelő családok az elmúlt hónapban az évszakhoz kapcsolódó változatos programokba kapcsolódhattak be. Ablak és asztal díszek készültek őszi levelekből, és a gyerekek nagy öröme a töklámpásokat is kifaragtuk. Finom volt a lángos, melyet a szülőkkel sütöttünk és a cukkini amit a családoktól kaptunk. Virágné K. Ágnesnek köszönjük szép a méretes tököket. A szülői foglalkozások mellett a gyerekek mozgásfejlődését támogató foglalkozásokon vehettek részt. A szakszolgálat munkatársaival együttműködve, a korai fejlesztés folyamatosan zajlik a gyerekházban.

Novemberben elkezdődik a mikulászsákak varrása, a családok számára adventi koszorút készítettünk. Folytatódik a mozgásfejlesztés, foglalkozunk a helyi hagyományainkkal, Márton napján ludas kását készítettünk, hogy gazdagok lehessünk.

Sok szeretettel várunk minden kedves szülőt és gyermeket a gyerekházba.

Szítáné Mócsány Zsuzsa

**KIÁLLÍTÁSRA KÉSZÜL A
GONDOZÁSI KÖZPONT**
2016 évben is szeretné a Gondozási Központ
hagyományos téli kiállítását
megszervezni, idén
**VELÜNK ÉLŐ HAGYOMÁNYAINK:
A HÁZI ÁLDÁS ÉS NÉPVISELET**
címmel.

Kérjük a lakosságot, aki szeretné
kiállításunkat segíteni
az bocsájtása rendelkezésünkre
Házi áldásos képeit, falvédőket, tányérokat,
népviseletes babákat, képeket stb.
A kiállítási tárgyak leadhatóak
a Gondozási Központban, valamint kérésre
házhoz megyünk értük.

Telefonszám: 06-30-620-1243

Segítségüket felajánlásaikat előre is köszönjük.

Gondozási Központ dolgozói

Szóvá teszem

Újra és újra. Lehet, hogy már néhányan unják az olvasóink közül, hogy újra és újra előkerül ez a téma a Rimóci Újság hasábjain. De elmehetünk-e szó nélkül az újra és újra elkövetett lopások mellett? Lehet, hogy már kitalálták megint az üdvözlő táblánál elhelyezett nyúlra van szó. Ismeretlen vagy ismeretlenek ismét ellopták a lakóink által elfogadott és megszeretett nyuszt.

A hír hallatán az első gondolatok az embernek: „a rohadt életbe, már megint, ez nem lehet igaz.” Pedig igaz és sokadszorra is igaz. Második gondolata az embernek: „vajon kinek volt útjában, kinek kellett, ki vihette el”? A harmadik (nem éppen keresztényi és baráti) gondolat: „hogya a keze szakadt volna le, amikor kezet emelt a nyúlra”!

Bízva abban, hogy rendesek az emberek, csak két csavar rögzítette szerencsétlen nyulat az üdvözlőtábla egyik lábához. A tolvaj vagy megrögzött, többszörösen visszaeső, sorozat-nyúllopó (lásd amerikai tucatfilmek), aki először mint érdeklődő, mindent tudó okoska telefonjával lefényképezi a későbbi áldozatát, abból a célból, hogy megtudja vajon lapos- vagy csillagcsavarhúzó kell-e a nyúl eltávolításához. Aztán hazaviszi a többi öt mellé és gyönyörködik az egyforma nyulakból összeropott nyúlcsaládon.

A tolvaj vagy fülig szerelmes tinédzser - akinek persze már van jogsija és kocsija is (vagy az apjának) - aki így akar vagánynak látszani szíve hölgye előtt, hogy elvitte neki a nyulat szerelme és hűsége megkérdőjelezhetetlen bizonyítékaént. A nyuszi jól mutathat a csajsi szobájának egyik sarkában.

Vagy a tolvajok egyike szombat esti buliból vasárnap hajnalban hazafelé jövet (vagy menet), alkoholtól mámorosan kimondja a nyúl vesztét jelentő rövid mondatot „vigyünk el a nyulat, jó lesz otthon a garázsban.” „Á, hülye vagy, nem mered!?” - így a másik. „Nem-e!?” A kijelentés után azonnal a tettekre kerül sor: világítás mobiltelefonnal, csavarhúzó elő, és a nyúl máris a kocsiba. Ragasztószalag nem kell a szájára, mert fából van az istenadta.

Javasolt teendők a jövőre nézve:

1. Nem csinálunk semmit. Az eredmény: a falu elején üdvözlőtábla nyúl nélkül. Soha többet nem lopják el.

2. Újabb nyúl kihelyezése 10-es kazánlemezről fagyhatárig bebetonozva. Eltávolításához minimum kis flexre van szükség.

3. Újabb fából készült nyúl (a szemek helyén térfigyelő kamerákkal 360 fokban, mozgásérzékelő és rendszámfelismerő funkcióval, 4G-s hiper alkalmazással, azonnal a Facebookon és a rendőrségen).

4. A helyszín megboszorkázása babbal és mákkal. (Eredményesség megkérdőjelezhető.)

Akárhogy is, akárki is vitte el a nyulat, szégyelheti magát. Az Úr megbocsát neki, mert az a dolga. Azt kívánom az emberek is bocsássanak meg neki, mert semmi sem marad titokban. Előbb-utóbb - inkább utóbb - mindenre fény derül.

Beszkid János

(folytatás a 1. oldalról)

Részletek a díjazottak ajánlásaiból

Szoldatics Milán és Szoldatics Dávid

„A fiúk aktív résztvevői a település közösségi életének. Ebben az évben is több települési rendezvényen működtek aktívan közre, elősegítették az esemény sikerességét. Sok esetben voltak egy-egy rendezvény előkészítésében a segítségünkre. Többször fordult elő, hogy mások lemondták, vagy nem vállalták el a felkérést, rájuk mindig lehetett számítani... Olyan fiatalok, akik szívesen tesznek a településért, a község életében aktívan részt vesznek nem sajnálva szabadidejüket sem.”

Nagy Dolóresz és Percze Roberta

„Az Egyesület felkérései esetén szinte mindig részt vállalnak a megvalósításban, ha kell, verset mondanak, berendezésben, pakolásban segítenek, fellépőket igazgatnak. Az Egyesület olyan megjelenései esetén is, amik nem az Önkormányzat vagy településünk intézményei általi felkérésre történnek, szintén állandó résztvevők. A szüreti főzőversenytől a különböző találkozókra való közreműködésen át az egészen egyszerű megjelenés is jól jellemzi, mennyire aktívan vesznek részt szinte mindegyik települési rendezvényen.”

Bablana Piroska

„Piroska azok közé a fiatalok közé tartozik, akik, ha tudnak, mindig szívesen nyújtanak segítséget egy-egy rendezvény alkalmával. Ebben az évben is aktívan

közreműködött több eseményen, melyen szabadideje terhére vett részt. ... Közreműködése és segítsége a korábbi években is érezhető volt, több alkalommal énekelt vagy verset, prózát mondott egy-egy rendezvényen.”

Burik-Vincze Ágota

„...az egyetlen 30 év alatti önkormányzati képviselő, valamint jelenleg az egyetlen települési civilszervezet vezető. ... tevékenysége a civilszervezetének a településen oly komoly feladataitól kezdve a település szinte összes rendezvényén való közreműködésen át a különböző feladatokban való készséges és serény segítségnyújtásig tart...jóval felülteljesít a munkaköri leírásán, munkaidején valamint az általában elvártaktól.”

Homoki Tamás

A Rezes Banda jelenlegi primása. Az utóbbi három évben a Banda minden fellépésén ott volt. A próbákat is beleértve évente 35-40 alkalommal utazik Ságújfaluból Rimócra, hogy jelen tudjon lenni a Banda eseményein. A legtöbb alkalommal a Banda szécsényi tagjainak fuvarozását is megoldja. Teszi mindezt minden anyagi ellenszolgáltatás nélkül. Bár nem falunk szülötte, de szívén viseli a közösség dolgát. Igazi banda tag! Szerény, ahol tud segít. Tevékenysége példaértékű.

Beszkid Máté

A Rezes Banda egyik legfiatalabb tagja. Ennek ellenére komoly háttérmunkát végez. A kották digitalizálását vállalta magára, amire sok időt fordít. Igen aktív tagja a Bandának. Tanítja a nála fiatalabb zenésztársait, egyúttal jó példát mutatva nekik.

Rimóc Község Jó Tanulói

Laczkó Dávid, Jusztin Roland, Ocsovai Ramóna, Péter Fruzsina, Vanya Bernadett, Erdélyi Anita, Hadzsi Enikő, Kómúves Tamás

A képről hiányzik:
Bagoly Gábor, Kómúves Anikó, Dax Dániel

Az Év Aktív Fiataljai

Homoki Tamás, Szoldatics Milán, Szoldatics Dávid, Burik-Vincze Ágota, Nagy Dolóresz, Bablana Piroska, Percze Roberta

A képről hiányzik:
Beszkid Máté

Csehországi látogatás

2016. augusztus 25-28. között a csehországi Rosice településre látogatottunk, hogy szorosabbra fűzze baráti kapcsolatait a két település, akik eddig még nem írtak alá testvértelepülési megállapodást egymással. A meghívással egy nemes feladat is hárult a küldöttség tagjaira, a Rosicében idén 25. alkalommal megrendezésre kerülő „The Knightly Riding for the Hearts of Girls and Ladies” (Lovagi torna a hölgyek szívéért) Fesztiválra kaptunk felkérést, hogy mutassuk be a rimóci táncokat és a viseletet a Fesztivál színpadán.

Az utazás kényelmes tempóban zajlott, s pontosan akkor érkezünk meg, amikor a vendéglátóink vártak minket. A viszontlátás örömteli volt, sok ismerős arc várt minket nem csak a csehek között, hanem a lett testvértelepülésünk Strenči küldöttei között is, akik szintén meghívást kaptak erre az időszakra. Az ott töltött pár nap alatt a lett és cseh barátainkkal közösen vettünk részt a programokon, a lett testvérekkel egy helyen volt a szállásunk és együtt is étkeztünk velük.

A pénteki napon a közelben lévő kalandparkot látogattunk meg (Permonium), ahol a labirintuson át a bányáig és kilátóig mindent kipróbáltunk, sőt még a akadálypályán is többen

A rimóci küldöttség a fellépés után

végigmentek. Ebéd után meglátogattuk a helyi óvodát, majd a keskeny nyomtávú kisvasút kiállítását, ahol egy pár méteren meg is utaztattak minket a kisvonattal.

A szombati nap a Fesztivál és a vásári forgatag hangulatában telt el. Dél előtt megnéztük a lett testvértelepülésünk előadását, majd délután a rimóciak táncai, énekei, viselete aratott sikert a jelenlévők körében. Vacsora előtt meghívást kaptunk a Városházára, ahol a vendéglátóink ajándékokkal kedveskedtek nekünk, mi pedig viszonzásképpen a kivarrott rimóci címet ajándékoztuk a városvezetésnek. A szállásra visszatérve lett testvéreinket is megajándékoztuk egy-két Rimócról hozott aprósággal. A vacsora előtt, a Fesztivál zárásaként még tűzijátékban is gyönyörködhattunk, aztán a három település küldöttei utoljára töltötték együtt az időt a vacsora alkalmával. Vasárnap elérkezett az indulás ideje. Összepakoltunk, elbúcsúztunk vendéglátóinktól, s hazafelé vettük az irányt. Hazafelé betértünk Brno-ba, ahol megnéztük a város főbb nevezetességeit és még egy kis vásárlásra is maradt idő.

Szép élményekkel telve, egy kicsit elfáradva érkezünk haza. Bízunk benne, hogy a látogatás segített a jó kapcsolat ápolásában, s közelebb vitt minket ahhoz, a jövőben testvértelepülési megállapodást írjon alá Rimóc és Rosice. **BVÁ**

Cseh és lett barátainkkal

Október 6.

Mostanra lehet azt mondani, hogy hagyománnyá vált településünkön az október hatodikai megemlékezés. Az először a Szent József Főfőszövetség kezdeményezésére megtartott rövid esemény lassan bővült, és méltó főhajtás a vértanúk emléke előtt. 1848-ban a kivégzettek a bitón hagyták, elrettentésül, ezzel azonban az ellenkezőjét érték el, valóságos búcsújáró helyévé vált. Nem szabad ennyi év távlatából sem elfeledkeznünk azokról a tábornokokról és vezetőkről, akiket halállal büntettek azért, mert hazájuk érdekében harcba vezették a katonákat. A szervezők nevében köszönetemet fejezem ki azoknak, akik eljöttek, hogy megemlékezzenek, különösen azoknak, akik közreműködést is vállaltak a képek és mécsesek elhelyezésében, versmondásban.

Bablena Feri

Jaj, a vígság rég megszökött,
Gyásznapra gyásznap éj jött.
Halál napja hullt az éjbe:

13 halál napja,
13 halott napja.
Honvéd főtsz 13,
Bátor férfi 13,
Hős katona 13,
Igaz ember 13.
Magyar mártír 13.
Erőt vett a rút halálon.
S erőt adott a magyarnak,
hogy bízzon a virradatban,
amely csak felvirradt.

Paluch Norbert verset szavalt

József atya imádkozott a hősekért, vértanúkért

A megemlékezők maroknyian voltak

NYULACSKA HÍREK

„A gyerekek lelki gyógyulásáért”- Mosoly Alapítvány

Az idén is nálunk járt a Mosoly Alapítvány. Az óvodánk udvarát népi játszótérre varázsolták. A hagyományörző, népi játékok minden korosztály számára kiváló szórakozást nyújtanak, így megtalálható volt a célba dobó, a karikadobó, a lépegető, a páros síelés, a kirakó (puzzle) stb. A gyerekek kíváncsian próbálgattak ki a játékokat, miközben a fotós igyekezett mosolyt csalni a gyerekek arcára, így rengeteg fotó készült a gyerekekről, amit a szülők megvásárolhatnak. A népi játékok mellett légvárát is hoztak, ami mindig nagy sikert arat. Vidám örömteli hangulatban telt ez a délelőtt.

Népi ügyességi játékokat próbálhattak ki a gyerekek

„Kendervászon, len vászon” Ribizli bohóc dala

2016. szeptember 30-án Ribizli bohóc Daloló hónapok című zenés műsorán vettünk részt. A program a Balassi Bálint Megyei Könyvtár jóvoltából térítésmentesen az óvodánkban valósult meg. Ribizli bohóc az évszakok változásait jelenítette meg és az által megzenésített gyermekverseket hallhattunk. A műsorban a vállalkozó kedvű gyerekek nagy örömmel kapcsolódtak be. A bohóccal együtt ritmushangszerekkel zenélhettek, énekelhettek, táncolhattak. Előadásával a gyerekeket nem csak megnevetette, hanem egy nagyon színvonalas műsorral lehetünk gazdagabbak.

Zenekar és a bohóc tánca

„De jó a dió....”

Az óvodánk udvarán kettő, hatalmas diófa található. Ezt kihasználva idén „De jó a dió” projekthez tartottunk, ahol a gyermekek megismerkedhettek a dió tulajdonságaival. Foglalkozásainkat, kezdeményezéseinket a dió köré csoportosítottuk. Játsoztunk és tornáztunk a dió felhasználásával. Barkácsoltunk dió süniket, nyuszikat, dió pocakú macikat és kishajót. Sokat daloltunk, verseltünk. Az előző hetekben nálunk

Zene, tánc és mulatság

Vajon mit rejt a doboz?

A Rimóci Roma Nemzetiségi Önkormányzat apró, kis játékokkal kedveskedett óvodánkban. Az adományt a Magyar Ökomenikus Szeretetszolgálatól kapták, amiből az óvodás korosztály számára megfelelő játékokat felajánlották a gyermekeknek. Minden apró kedvességet szívesen veszünk, köszönjük szépen. **Kiss Renáta**

ISKOLAI HÍREK

Mes nap az iskolában

A mese megérinti az emberek szívét, felröppenti az emberek képzeletét, varázserővel bír. A mesében bárki lehetsz, bármit elérhetsz! A mesét, ha olvasod, ha hallgatod, ha írod, Te éled át! A mese kaland, felfedezés, játék is egyben.

Iskolánk Benedek Elekre emlékezett szeptember 29-én, amikor is megtartottuk a hagyományos Mesenapunkat.

A felsős diákok előzetes feladata az volt, hogy osztályaikat meseszíneké kellett átalakítani. A vállalkozó kedvű gyerekeket pedig meseírásra bízattuk. A délelőtti folyamán a tanulók jelmezbe bújva, meséikkel kapcsolatos feladatokat oldottak meg és mesét olvastak, néztek. A meseíróversenyre kilenc mese érkezett.

A díjazottak a következők:

I. Bangó Viktória	8. o.
I. Rácz Florencia	8. o.
II. Pikács Dominika	7. o.
III. Bada Jázmin	5. o.
III. Rácz Viola	6. o.

A nyerteseknek ezúton is gratulálunk.

Az alsó tagozatos gyerekek ezen a napon meseillusztrációkkal díszítették a tantermeiket. A legbátrabb 2., 3., és 4. osztályos

Mesenapon a 7. osztály

tanulók mesemondással szórakoztatták társaikat. A vállalkozó szelleműek meseszereplőkké változtak erre a délutánra. Izolda tanító néni „abrakadabra” varázsigéjével idézte őket elének. Hogy meghallgathassuk őket át kellett küzdeni magunkat az Üveghegyen. Az iskola pedagógusai jelmezbe bújva szerezetek vidám perceket nekik. Köszönjük nekik és a mesemondóknak a felejthetetlen délutánt.

*Huszkó Marianna és Pócsik Csilla
Munkaközösség-vezetők*

Mesenapon az alsós mesélő diákok

Mesenapon a 8. osztály

Bozsik intézményi labdarúgó fesztivál

Az első és a második korcsoportos kis labdarúgók grassroots fesztiváljának a rimóci sportpálya adott otthont október 25 és 27-én. A focisták az állomásokon forgószínpad szerűen voltak foglalkoztatva. A hat állomás feladatai a következők voltak: mérkőzésjáték 4:4 ellen kapussal, garázsos játék, 1:1 elleni játék, mérkőzésjáték 4:4 ellen kapus nélkül kiskapura, célba rúgás és kúpszerző játék. A két tornán összesen nyolc település csapatai vettek részt (Ludányhalászi, Szécsény I és II, Varsány, Endrefalva, Magyargéc, Karancsság és Rimóc) és közel 150 tanuló rúgta a labdát. A grassroots fesztiválok lényege, hogy minden állomáson egyszerre egy időben minden kis sportoló végzi az állomáson az edzők által irányított feladatát. Október 27-én nagyszerű látvány volt, amikor 8 település 80 tanulója a rimóci sportpályát teljes egészében elfoglalva, rendezetten, koordináltan és jó kedvvel végzi a munkáját és vándorol állomásról állomásra. A tornán mindkét alkalommal ellenőrzést kaptunk, de a szervezéssel és a lebonyolítással maximálisan elégedettek voltak.

Kovács Norbert

Ebben a hónapban szeretettel emlékezünk két kiemelkedő magyar szentre: Szent Erzsébetre (november 19.) **és Szent Imrére** (november 5.). Mindkét ünnep szombatra esik, ezért róluk ünnepélyes áhítatot tartunk a szentmisék előtt (szombat este ½ 6 órától, vasárnap ½ 11-től.) Áhítat után szentmisét végzünk tiszteletükre. Szent Erzsébet szombatján és vasárnapján karitászyűjtés lesz. Szent Erzsébet jó szívével adakozzunk.

November 5. Szent Imre hercege
(Kb.1007-1031)

Szent István király és Boldog Gizella fia. Hétéves korától Szent Gellért nevelte és tanította. E szent környezetnek köszönhetően, a királyi udvarban is imádság, a csendes elmélyülés, önuralom és önfegyelem férfiasan edzett embere lett. Kegyelmi sugallatra büntelen életet és szüzességet ajánlott fel Istennek. Atyja kívánságára házasságot kötött, nem tudjuk kivel. Csak annyi bizonyos, hogy a szüzességi fogadalmat a házasságban is megőrizték. István király őt szemelte ki utódjául, s hozzá írta az Intelmeket, hogy a kormányzásra felkészítse. A német császár elleni győri csatát Imre vezette. István király arra készült, hogy Imrét megkoronáztassa, már folytak az ünnep előkészületei, amikor a herceg

Vendégünk volt Finta Lajos Atya

Emlékezetes szombat este volt október 1-jén azok számára, akik részt vettek az esti szentmisén templomunkban. A misét Finta Lajos Atya celebrálta, majd a misét követően képes beszámolót tartott Peruban végzett missziójáról.

Elmondta, hogy Peruban hat éve szolgál. Előtte négy és fél évig Argentínában volt, onnan ment át, a magyar származású Gellért püspök atya hívására. Jelenleg egy Obenténi nevű faluban dolgozik, egy elhagyott ferences misszió helyén. A plébániája területe 42 falura terjed ki a Grand Pajonal nevű hatalmas, mintegy száz km átmérőjű területen. Mesélte, hogy a falvakban ashéninka indiánok laknak. Kultúrájuk, eredeti vallásuk elveszett a történelemben, van nekik valami képük Istenről, de igazából ez csak egy elvont fogalom a számukra. Nagyon szegények és kiszolgáltatottak, kilencven százalékuk analfabéta. Korábban szinte paradicsomi életük lehetett: a gyümölcsök folyamatosan teremnek egész évben, magok, gyökerek mindenütt, az erdő tele volt vaddal. Csakhogy jött a fehér ember, letarolja az őserdőt – az életük megváltozik, ahhoz azonban nincs elég szellemi kapacitásuk, hogy megértsék, mi történik. És nem törődik velük senki, csak az egyház. Az államnak nem érdeke, hogy védje őket, jobb lenne, ha nem léteznének, rezervátumaik útjában állnak a multiknak. Van egy indián szövetség a törzsfőkből, de hát azok a legnagyobb banditák. A saját pártfoglaltjaik feje fölül adják el az erdőt a multiknak. Finta Atya meggyőződése, hogy az indiánok számára tanulás az egyetlen út. Mert addig, amíg valaki nem ébred rá a saját emberi méltóságára, és nem tudja értékelni, hogy ő Isten képmása, megváltott lény, addig nem lehet vele mit kezdeni. Először tanítani igyekszik őket írásra, olvasásra, számolásra, mosakodásra, ágyban alvásra, asztalnál evésre... Sikerült megnyitniuk egy diákotthont a plébánián. Azt mondta az Atya, hogy ez azért nagyon fontos, mert a gyerekek

– akik amúgy is több napi járóföldre laknak a falutól – kiszakadnak az otthoni, visszahúzó környezetből... (Milyen ismerős probléma. Honnan is?) A gyerekeket nem szívesen engedik el tanulni. A lányoknak kifejezetten nehéz helyzetéről, miszerint eszközként használják őket a férfiak, hosszan, nagyon megrendítően beszélt az Atya. Azt mondta: „ha az európai nők tisztában lennének kivételesen szerencsés helyzetüknek, vasárnaponként a templom küszöbétől az oltárig térdén állva tennék meg a távolságot, hogy hálát adjanak, hogy ide születtek.” A végtelen szegénység a vetített képeken is látható volt. Falak és berendezés nélküli házakak láthatunk, amelyek környezetében kiirtották a növényzetet, hogy a közeledő kígyókat időben észrevegyék. A rendkívüli nehéz terepen, úttalan utakon, sokszor a megáradt folyókon átkelve járja a majd száz kilométer átmérőjű területen fekvő lakóhelyeket az Atya azért, hogy felkutassa a gyerekeket, akiket tanítani és Istenhez irányítani a küldetése. Az utak során számtalanszor megtapasztalta Isten jelenlétét. Elmondott több esetet.

„Megyek például egyszer terepjáróval a hegyoldalon. Egyik oldalon a sziklafal, a másikon a mélység, legalább száz méter vagy még több, és alul a folyó. És elszakad a kormányrúdban a csapszeg; és az én autóm nem a folyóba zuhan, hanem a sziklafalnak csapódik és megáll.” Isteni szerencse, mondanánk mi. Isteni gondviselés – mondja az Atya. Szerényen, szegényen de mindenben Isten látva dolgozik távol hazájától Finta Lajos Atya. Kérdeztük miért?

Mosolyogva válaszolta: minden ami ezt megelőzően történt vele, úgy érzi azért történt, hogy oda vezesse Őt, hogy arra a feladatra legyen kész, amire hivatása van. Kezdetleges körülmények között, járhatatlan utakon, villany és számos civilizációs eszközt nélkülözve kell földalálnia magát. Ő azonban boldogan teszi a dolgát: „Nagy hálával és békével a szívemben köszönöm meg az Úrnak, hogy egy lehetek azok közül, akik a szó legszorosabb értelmében a Föld végső határára elvihetik az ő evangéliumát.” Tanulságos volt hallani hogyan viseli szívén mások életét és milyen missziós feladatot, teljesít Lajos atya.

November 19. Árpádházi Szent Erzsébet
(1207-1231)

Tisztelete az egész világon elterjedt, a legnépszerűbb szentek egyike. Édesapja II. Endre magyar király, édesanyja a meráni Gertrúd. Négy éves korában eljegyezték Tübingiai Lajos gróffal, és Wartburg várába vitték. A vár népe hamar megszerette, de az előkelők kifogásolták magyaros temperamentumát, vad lovaglásait. Magától értetődő természetességgel szerette a játékot és Istent! Boldog házasságban nem röstellte kimutatni férje iránti szerelmét. Az éhezőknek saját kamráit is kifogyasztva bőségesen adományozott. Három gyermeket szült férjének, aki sajnos fiatalon meghalt. Erzsébet gyermekeivel együtt elhagyta a várat. Kiváló lelki vezetőjével, irányítása alatt egyre inkább elmélyült imádságos élete. Özvegyi javait betegápolásra fordította, gyermekeinek neveléséről gondoskodva belépett a ferences harmad rendbe. Szívét egészen Istennek adta. Halála után már 4 évvel szentté avatták.

Csodálni való a lelkesedése és szeretete, amivel hivatását éli. Szinte könyvnyi élményt mondott el a híveknek a bő egy órában. Elmondta, hogy három évente tud hazautazni. Itthon járja az egyházmegyét és az országot. Kicsit ahol kell, előadást tart, ahol erre kéri. Néha próbál szembeszállni azzal az elégedetlenséggel, amivel itthon találkozunk. Azt mondta, ma olyan házakat lát itthon, amilyenek annak idején csak Németországban voltak, olyan autók állnak benn az udvarokban, mint valaha a németországi gyárigazgatóknak volt. És sírnak az emberek, hogy külföldre kell menni, mert itthon képtelenség megélni! „Ha csak annyit elérek, hogy miután meghallgattak, egy kicsit optimistábban térnek nyugovóra, már megérte... „ - mondta Lajos Atya. Akik ott voltak azon az estén, elgondolkodva saját életünkön, körülményeinken, tényleg talán kicsit optimistábban tértünk nyugovóra, hálát adva Istennek azért a sok jóért, amit nap mint nap megtapasztalhatunk.

Beszkid Andor

Hódolom Rimócinak!
Legyek elégedettek és hálásak a jó Istennek azért a sok jóért, amiért elhalmozta mindennapi életetekkel. Ez a boldog élet alapja! Áldás mindenkinél.
Lajos atya Péruából.
okt. 10. 2016.

József atya: EGYHÁZI HÍREK

Egyházhírek- „Gyermekmaros”

2016.október1-jén a Nagymarosi ifjúsági találkozóra Czombos József plébános és pár felnőtt kíséretében látogattak el a rimóci gyerekek. **A magyar egyház legnagyobb múltja visszatekintő ifjúsági lelki-napjának témája ez alkalommal Ferenc pápa *Laudato si'* kezdetű, közös otthonunk gondozásáról írt enciklikájából kiindulva a teremtet világ védelme volt. A találkozó főelőadását Nobilis Márió, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola tanára tartotta.**

Reggel 7 órakor volt az indulás a Rimóci Szent István Általános Iskola elől kisbusszal. Az úton a gyerekek végig a már általuk ismert vallásos dalokat énekeltek. Fél 9 kor megérkeztek, majd a táborvezetők átvették a gyerekeket, akik különféle programokkal szórakoztatták őket. Mivel ezeken a találkozókön több mint 800 gyerek vett részt, a Duna partján lévő nagy réten, korosztályok szerint altáborokra osztva tartják meg a programokat.

A felnőttek számára is voltak különböző program lehetőségek. Reggel 9 órakor közös reggeli imával kezdték meg a napot a plébánia kertben. 10 órakor főelőadást tartott Nobilis Márió atya, majd szentségimádás volt Márió atya és az imperfectum együttes vezetésével. 12 órakor különböző fakultációk közül lehetett válogatni.

1. **Nobilis Márió atyát** a művelődési házban kérdezhették tovább a témáról az érdeklődők.
2. A **Márianosztrai Fegyház és Börtön fogvatartottjainak** zenés tanúságtétele a református templomban volt.
3. Az altemplom **biblikus műhelynek** adtak helyet, ahol Radnóti Mária szociális testvér várta az érdeklődőket.
4. A kálvárián **Brückner Ákos Előd, Somogyi Sándor, Várnai Péter és Lejtényi Emánuel atyák** válaszoltak fiatalok kérdéseire.

13.30-kor ebédszünet kezdődött, amely jó volt a személyes találkozó-sokra. A legtöbben a Duna-parton csodálva a tájat ebédelték meg és beszélgettek, de lehetőség volt:

- Jézusi gyaloglásra, azoknak, akik szerettek volna többet tudni a test és a lélek imájáról.
- Az irgalmasság útjára a Duna-parton a Karizmák Ünneperől is ismert irgalmasság útján haladhattak végig az odalátogatók, elmélkedve az irgalmasság testi és lelki cselekedeteiről.
- Szent Jakab útján lehetőség volt megismerni képes vetítés útján Szent Jakab-zarándokutat.
- HOLNAPHIMNUSZ címmel kiállítás volt megtekinthető egész nap a főtér Duna felőli részén, mely Assisi Szent Ferenc, Naphimnusz című dicsőítő költeményén alapul.

15.30-kor énekpróbát tartottak a szentmisére. 16.00-kor szentmisét tartott dr. Beer Miklós püspök a plébániakertben. A szentmise alatt a gyerekek bevonultak és zenével énekkel köszöntötték őket. A szentmise végeztével a gyerekek a vezetőikkel visszamentek a kiindulási pontra. Itt mustármagot kapott minden gyerek, jelképezve, hogy egy apró magból később hatalmas fa válik. Az előadás végétől a szentmise kezdetéig lehetőség volt gyónásra, lelki-beszélgetésre. A szentmise végén, a kísérők a táborvezetőktől átvették a gyerekeket, majd Vácon a gyerekek a napot két nagy gombóc fagyival zárták.

Percze Valentina

Emlékezés az 1956.október 23-i ünnepségre

Hálásan köszönöm a fiatalok által összeállított műsort. Külön köszönöm a cigány diákok „Magyarország” című énekes előadását. Ragyogó szemekkel, lelkesen énekeltek.

Szívből kívánjuk, hogy szorgalmas tanulással, kitartással a jövőben, becsületet és tiszteletet érdemeljenek ki a falu népe előtt.

Kedves Diákok! Jó úton jártok! Legyen jelmondatotok: „Több telik Tőlem!” Sokszor kérdezték magatokban: „Jézusom! Mit tennél a helyemben?” József atya

Nemzeti gyásznapi - november 4.

Sajnos a forradalom és a szabadságharc elbukott, de eszménye tovább él. Sok szép visszaemlékezés maradt reánk. Köszönjük a rádióknak és a televízióknak ezek közkincsé tételét. Sok indítást kapunk ezekből a történetekből, hogy a benne lévő értékeket (becsület, helytállás, kitartás, hűség, stb.) megéljük és továbbadjuk az utánunk következőknek.

Forradalomnak kedves hősei! Fogadjátok az utókornak értetek mondott imáját:

„Kegyes Megváltónk, Urunk, Jézusunk: Te mondtad: „Nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint ha valaki életét adja barátaiért!” Akiért most imádkozunk, azok nem kímélik önmagukat, sőt életüket és vérüket áldozták azért a földért, amelyet a Gondviselés jelölt ki számunkra, hogy ez legyen a mi hazánk. Tekints reájuk kegyes szemmel isteni Üdvözlőnk, és hős halottainkat részesítsd drága kereszthalálad érdemeiben.

Minket pedig segíts kegyelmeddel, hogy ezt a drága vérrrel szerzett és megvédelmezett hazát odaadón szeressük, és érte dolgozni meg ne szűnjünk. Add, hogy a hősök véréből és áldott emlékéből a komoly kötelezettségteljesítés, a hősiesség áldozatosság, az istenfélelem és emberszeretet szelleme áradjon reánk. Add Urunk, hogy hősi halottaink életáldozata és nagy magyar elődeink példája minket is lelkesítsen és buzdítson az igaz hazaszeretetre. Akkor bízhatunk abban, hogy magyar szentjeink és hősi halottaink közbenjárására tovább véded és fenntartod szeretett hazánkat, Magyarországot! Ámen”

Néhány gondolat a Mindenszentek és a Halottak napja alkalmából

Örök sorsunk. Jézus Szenvedése előtt így búcsúzott apostolaitól:

„Ne nyugtalanodjék szívetek! Higgyetek Istenben és bennem is higgyetek. Atyám házában sok hely van,azért megyek, hogy helyet készítek nektek. Ha aztán elmentem és elkészítettem a helyet, ismét eljövök és magammal viszlek titeket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok.”

A szentírás tanúsága szerint mennyei Atyánk boldog életet szánt az embereknek. Azt akarta, földi életünkben viszonzzuk szeretetét, és halálunk után eljussunk hozzá. Azért küldte a Fiút, hogy jóvátegye az emberek bűneit és tanítsa: *Isten szeret minket, gyermekévé fogad és földi életünk után hazavár az örök életre.*

Isten üzenete arra tanít, hogy a mennyei boldogság lényege a szeretet. Isten tesz boldoggá, mi pedig a hazatalálás örömeivel egyesülünk vele. Aki végleg elfordult Istentől, annak szükségszerű végzete a kárhozat. A kárhozat abban áll, hogy a bűnös élete célját, Isten sohasem érheti el, és reménytelen állapotának soha nem szakad vége.

Aki halálakor még nem volt tökéletes a szeretetben, annak tisztulásra van szüksége, hogy részese lehessen a mennyei boldogságnak.

A szeretet köteléke, mely itt a földön összekapcsol bennünket, a halál után sem szakad meg. Isten népének, az Egyház közösségnek tagjai azok is, akik már eljutottak az örök életre, és azok is, akik még a tisztulás állapotában vannak. Ezt az összetartozásukat nevezzük a szentek közösségének. Krisztusban mindnyájan egy vagyunk.

Ezért imádkozunk mi is megholt testvéreinkért. Ezért veszünk részt szereteteink temetési szertartásán és az értük felajánlott szentmisén. Felajánlhatjuk értük jó cselekedeteinket és szenvedéseinket is.

A tisztítóhelyen szenvedő lelkek javára teljes búcsút nyerhet az a hívő, aki november 1 és 8 közötti napokban áhítatos lélekkel temetőt látogat, imádkozik az elhunytakért. Továbbá november 2-án, Halottak napján elmegy a templomba, elimádkozza a *Miatyánkot* és a *Hiszkegyet*, teljes búcsút nyerheti tisztítóhelyen szenvedő lelkek javára.

Európai Diáksport Napja 2016

2016. szeptember 30-án, a felső tagozatosok számára az iskola udvarán reggel kilenc órakor tizenöt perces közös bemelegítéssel indult a nap, melyet közös táncos mozgással, képzett zumba oktatók segítségével valósítottunk meg. Ezután az osztályok tanulóiból vegyes csapatokat alakítottunk ki, akik az állomásokon forgószínpad szerűen voltak foglalkoztatva. Állomásonként különféle sportos tevékenységet kellett végezni a tanulóknak. Többek között a programban szerepelt akadály-pálya, hétmérföldes csizma célba dobás, kincsesláda húzás, lajhármászás kötélén stb. Minden tanuló egy adattalappal vándorolt állomásról állomásra, melyen a feladat elvégzésére 0-10 pontot lehetett gyűjteni egyénileg. Mikor minden gyerek elvégezte az állomásokon előírt sportos feladatát a tanulók lefutottak 2016 métert. A nap végén a legtöbb pontot szerző versenyzők díjazásban részesültek. Kellemesen elfáradt mindenki a sokszínű, sportos állomások között mindenki megtalálhatta a számára testhezálló kihívást.

Kovács Norbert

Sportnap 2016

Az alsó tagozatos gyerekek számára szintén ezen a napon került megrendezésre a Sportnap, ahol különféle sporttal kapcsolatos programokon próbálhatták ki magukat a gyerekek.

Zumba táncsal indítottuk a napot a Salgótarjáni Művészeti Iskola táncosaival, ezt pedig a 2016-m-es futás követte, amit a temető körül futott le mind a négy osztály.

Ezután a gyerekekkel csoportokat alakítottunk az iskola udvarán, akik a következő számokban versenyeztek egymással: hullahopp, ugrókötelezés, kidobó játék, célba dobás. A versenyzőket ebéd után különféle ajándékokkal jutalmaztuk.

Rácz Albin

Megemlékezés

Rimócon 2016. október 6-án kora este a Hősök emlékművénél gyülekeztek az emberek, a magyar Golgotára, az aradi hősök kivégzésére emlékezni. Az idő tiszta, kijózanítóan hűvös volt. A lenyugvó nap sugarai úgy veszték el a nyugati horizonton, mint a szabadság álma akkor, 167 évvel ezelőtt. 13 katona és egy politikus nevét hallhatjuk évről évre ezen a napon. Bizom benne, már mindenki fejből ismeri ezeket a szent neveket, akik fiatal életüket áldozták nemzetünkért, a magyar szabadságért. De ne feledjük a többieket sem, akiket a terror haragja fosztott meg az életétől.

Gyűjtsunk a hősök emlékére egy-egy szál gyertyát mindannyian!

Bárány Árpád

A megemlékezésen résztvevők

Rimóci Ifjúsági Egyesület

Ifjúsági szakmai kirándulás

A Rimóci Ifjúsági Egyesület képviseletében október 24.-én a Nemzeti Művelődési Intézet szervezésében, másik hét érdeklődővel együtt Szegeden jártunk szakmai kiránduláson. Első állomásunk a Szegedi Ifjúsági Egyesület klubja volt, az egyesületnek egy rock klub ad teret. Itt egy rádiót is működtetnek, melynek Panda rádió a neve, a csoportunkból pár embert meg is interjúvoltak a kirándulásunkkal kapcsolatban. A második hely, ahova ellátogattunk a D2 Ifjúsági Ház volt. Bemutatták minden napi tevékenységüket és az ottani lehetőségeket (*táncoktatás, internethasználat, társasjáték, rádiózás, stb.*) Ezután elmentünk ebédelni a Rizibizi étterembe. Utolsó állomásként az Új Nemzedék nevű klub volt napi rendben, ahol a többi helyhez hasonlóképpen lehetőség van délutáni elfoglaltságra, mint például: játék, tanulás. A nap lezárásaként az Acapella cukrászdába látogattunk. Elfáradva, de élményekkel telve és tapasztalatokkal gazdagodva értünk haza.

Erdélyi Anita és Szép Cintia

Bakelit órák – szépek, hasznosak

A korábbi számokban már hírt adtunk róla, hogy Egyesületünk a hulladék-újrahasznosítás gondolatával régi (használatatlan) bakelit lemezekből fali díszeket és órákat készít. Szeretnénk most az újság hasábjain is bemutatni, hogy eddig milyen mintákat készítettünk.

Bablena Feri

PEDAGÓGUSAINK XVI. - Bárány Árpád munkássága

A „Pedagógusaink” című rovatunk célja, hogy minél több, Rimócon tanító pedagógus szemével láthassuk, milyen is volt korábban községünkben tanítani. **Bárány Árpád** neve senki előtt nem lehet ismeretlen, hiszen az elmúlt 25 év alatt az ő keze alatt is sok-sok tanítvány nőtt fel. Arra azonban már lehet, hogy kevesebben emlékeznek, hogy Árpád tanító bácsi családjával Rimócon is élt egy ideig pályája során. 25 évet összefoglalni sem könnyű feladat, de vállalkozott rá, hogy visszaemlékezzen az elmúlt időszakra. A tanító bácsi még most is községünkben tanít, jelenleg igazgatóhelyettesi pozíciót is ellát és aktív tagja a rimóci közösségnek is. Fogadják szeretettel most az ő írását. *Vincze Nikolett*

Őszintén megvallva nem ért meglepetésként a felkérés, hogy írjak a lap hasábjaira, mint Rimócon dolgozó pedagógus.

Mindig érdeklődéssel olvastam kollégáim visszaemlékezéseit, legtöbbjükkel voltak közös emlékeim is, mivel immár 25 éve dolgozom Rimócon.

Annak ellenére, hogy Varsányban élek, talán egyszer jártam itt (diszkrét volt a Klubban, azt hiszem.) 1991 augusztusa előtt. Ekkor Golyán Jánosné, Kati néni keresett tanítót, mert Vetter Mária áthelyezéssel a hugyagi iskolában folytatta pályáját. 21 évesen, friss diplomával, (amit az Esztergomi Vitéz János Tanítóképző Főiskola levelező tagozatán szereztem) izgatottan érkeztem életem második állásinterjújára. (Akkor még nem így nevezték!) Itt kiderült, számítanak a munkámra, sőt, rögtön nagy kihívással beszüntem: első osztályosokat fogok tanítani.

Örültem és félttem is a feladattól. Három évig napközis nevelőként tevékenykedtem a nógrádsipeki iskola alsó tagozatos osztályaiban, sok tapasztalatot szereztem, de az első osztály az mégis más. Sok segítséget kaptam tapasztalt kollégáimtól, amit nagyon szépen köszönök ezúttal is Virág Vincéné-Marika néninek, Mócsány Istvánné-Rozika néninek, Jusztin Józsefné-Erzsikének, Pócsik Sándorné-Klári néninek, Kuris Rudolfné-Marikának, Vinczéné Percze Gizella-Gizikének, Pócsik Csillának.

Az első itt töltött tanévben megnősültem, majd nyáron bevonultam katonának egy esztendőre. 1993 szeptemberében testnevelőként tértem vissza. Ekkor készült el a Sportcsarnok mindannyiunk nagy öröme. Ebben a tanévben ismerkedtem meg jobban a felsős kollégákkal, Kiss Józsefné-Piroskával, Herczog Györgyné-Klárral, Oláh Katalinnal, Józsa Dezsővel.

Varga Bálint érkezésével (aki átvette a tornaórákat), ismét első osztályosokat taníthattam, s ekkor költöztem a Nagykert úti szolgálati lakásba feleségemmel és egy éves kisfiammal. Rimóci lettem! Itt született meg második gyermekem, nagyon jól éreztük magunkat a faluban. Mindenki barátságosan, segítőkészen fogadott minket. Köszönjük!

1999 nyarán 5 év után családommal visszaköltöztem szülőfalumba. Nem bántuk meg, de az itt töltött időre maig nagy szeretettel emlékezünk vissza. Külön köszönet jár volt szomszédjainknak (Horváth, Laczkó, Kobela család), akik nagyon sokat segítettek nekünk.

1994-2010-ig négy osztályt tanítottam nagyfelmenő rendszerben. (1.osztálytól 4.-ig egy tanító viszi végig az alsó tagozaton a gyerekeket.) Itt szeretném megköszönni Kuruczné Rados Beatrix tanító néninek a több évig folytatott közös pedagógiai munkát! 4 év alatt nagyon meg lehet szeretni egy osztályt, így bizony a búcsúzásnál minden osztályomat nagyon sajnáltam. Szép emlékeim közt őrzöm a záró táborozásokat: 1998-ban a Dunakanyarban, 2002-ben a Balaton partján, 2006-ban a Velencei-tónál, 2010-ben Egerben töltöttünk néhány, remélem minden résztvevő számára tartalmas, kellemes napot.

Az iskolában az évek múltával szinte észrevétlenül alsó tagozatból lekerültem a Szécsényi úti épületbe, s azt vettem észre, hogy a 6. osztály osztályfőnöke vagyok.

Erre nagyon szívesen emlékszem vissza, mivel ennek a csapatnak 7 évig lehettem a vezetője.

2015 szeptembere óta Varga Bálint igazgatósága mellett a helyettesi feladatokat látom el.

Az elmúlt 25 év alatt nagyon sok élménnyel gazdagodtam iskolai és közösségi eseményeken. Az iskolában a tanításon kívül ünnepélyeken, rendezvényeken vehettem részt. Tanévnitók izguló elsős gyerekekkel, szülőkkel, érdeklődő vagy szenvedő felsőbb éves diákokkal, meghívott vendégekkel, (polgármester úr, önkormányzati képviselők, plébános úr, tankerületi igazgató, jegyző úr/hölgy, védőnő). Anyák napi műsorok, ünnepi megemlékezések, szüreti főzőversenyek, nőnap kiállítások, színpadi bemutatók, sportrendezvények, játékos bálók, lengyel testvériskolák fogadása, meglátogatása, tantestületi kirándulások. Nagyon sok élményben volt részem itt, sok jó embert ismerhettem meg, több barátot szereztem. Tagja vagyok a Szent József Férfiszövetségnek is. Összefoglalva: nagyon jól érzem magam Rimócon, s remélem, itt fejezhetem majd be pedagógus pályámat is.

Mindent köszönök a rimóci közösségnek, a rimóci embereknek!

25 évről nagyon sok dolgot lehetne még elmesélni. Voltak szép és szomorú történetek is. Szerencsére az ember csak a szépre emlékezik. Így válhat kedvessé az elmúlt idő, amit nagyon sokan visszakívánnak. Vissza a fiatalságot, mert az idő haladtával az bizony elmúlik.

Kívánom mindannyiúnknak, hogy lélekben megmaradhassunk fiatalnak, diáknak, aki mindig tanul.

Bárány Árpád

A jó tanuló újra felel- Variációk egy témára

Alaphelyzet: Tanultam. Sokat. Egész este, szinte éjjel. Sikerülnie kell. Ha 5-öst kapok, a tanár jó fej lesz, és belátja, hogy én tényleg ötösrre tudom a tantárgyat. Be fogom bizonyítani, én tanultam, én igenis ötösrre tudom! Mert tudom, és kész... Tanultam!

1. variáció:

Felszólított, és én elkezdtem mondani. Izgultam, kissé remegett a hangom. Csak közbe ne szóljon, mert akkor nem tudom, hol is tartottam. De minden oké, a tanár jó fej, békén hagy, nem molesztálgat a kérdéseivel. Bólogat. Naggyoon! Tehát eddig tartom a tervet. A vázlat 2. oldalán tartok. Mi is van a lap tetején? Csak nehogy valaki súgjon, mert akkor a tanár felhúzza magát, és kiabál, én meg összezavarodom, és löttek az ötösnek. De nem, mondom tovább. És az utolsó mondat is elhagyta a számát... És igen! Nem kérdez semmit... Se ismétlőt, semmit. Igen, 5-öst kaptam.

2. variáció:

Felszólított. Elkezdtem. Minden rendben, követem a vázlatot, izgulok, de folyékonyan felelek. Valaki kopog. A tanár megállít. Benéz az igazgatóhelyettes, valami suligyűlésről papol. Haladjunk már, össze fogok zavarodni! Folytatom... Bakker, kihagytam egy részt... Újra visszatérek az előző vázlatpont-hoz.... De tanár úr, csak pontosítanék... Belekérdez... Mit is mondtam...? Hű, elfelejtettem, de még azt is hogy ő mit is kérdezett... A kérdést lehetne még egyszer? Nem, nem lehet... Miért nem figyeltem? Miért nem belátóbb, tanár úr? Jó, folytatom... Nem is tudom pontosan, mit beszéltek, a fonalat keresem, a vázlatot a fejemben... De kissé kusza minden... Nagy nehezen a végére érek... A francba, a francba... Pedig tudom, higgye el, kérem, hiszen én tanultam! Hármast kaptam.

3. variáció:

Reggel óta fáj a gyomrom. Azt hittem csak izgulok, de szerintem összeszehettem valami bacit, mert eléggé szorongat, és hányingerem is van. Az első órán pedig jól kell felelnem. Muszáj, nincs több esély, nincs több óra év végéig. Muszáj koncentrálnom. Szólít is. Kissé kényszeredve szólok meg. Az első mondat még helyes, de a második után megállok, borzasztóan fáj a gyomrom... Kezdek újra, tanár úr? Igen, kicsit beteg vagyok, de nem vészes, csak a hasam. Újra mondom... Elakadok, csak a fájdalomra emlékszem... Igen, tanár úr, tanultam, tudom... Nem, nem szimulálok... tényleg fáj... Ne, ne kérdezzen, tudom!!! Ha kérdezni kezd, akkor löttek az ötösnek... Szedd össze magad! Folytasd... folytatnod kell... Érted? Leírhatnám inkább, kicsit fáj a gyomrom, és hátha úgy összeszedettebb lennék. Nem, nem húzom az időt... csak elkaphattam valami nyavalyát... Tényleg... Kérdez valami ismétlőt... Igen, igen ezt tudom. Mit mond!? Ha az ismétlőre tudtam válaszolni, akkor semmi bajom... csak meg akarom úszni... Mert nem tudom ötösrre... Tudom, ötösrre, csak elmondani NEM BÍROOOM!!! Tanár úr, kérem...! Hát igen, tanár úr, egy jó tanuló is kaphat elégtelent... magának igaza van...

Összegzés: A jegyed te vagy, ezzel mérnek, ezzel méred magad. De a jegyed valahol mégse te vagy. A jegy lehet szorgalom, lehet véletlen balszerencse, lehet jó szerencse, lehet a tanár rossz pillanata, tévedése, kegyelme, elismerése vagy lehet a sors fintora. Igazából nem is számít! Az valódi mércéd, hogy milyen ember vagy: mire használod a jó szerencsét, hogy kezeled a balt, hogy hogyan ítéled meg a tanár rossz napját. És a sors fintora, hogy ha jó ember vagy, valahogy mindig a jó jegyhez méred majd magad. Mert sose adod fel...

Kaluza Mónika